

***ΕΚΛΗΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΦΗΣΑΝ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.***

**ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΟΜΑΔΑ:
ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΙ
ΑΛΚΟΟΛΙΚΟΙ**

**ΜΕΛΗ:
ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΤΕΡΑ
ΙΩΑΝΝΑ ΤΡΑΠΑΛΗ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΠΕΓΚΑΣ**

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΑΛΑΤΖΗΣ

ΥΠΟΘΕΣΗ ΦΡΑΝΤΖΗ

Ο Παναγιώτης Φραντζής, προερχόμενος από εύπορη οικογένεια, με μητέρα δασκάλα πιάνου και πατέρα εμπορικό αντιπρόσωπο, το 1986 είναι φοιτητής της ΑΣΟΕΕ. Παράλληλα εργάζεται σε ένα γραφείο και συνηθίζει σχολώντας να πηγαίνει σε μια καφετέρια κοντά στη δουλειά. Εκεί συναντά τη Ζωή Γαρμάνη, μαθήτρια λυκείου. Έρωτας με την πρώτη ματιά. Σύντομα γίνονται ζευγάρι και ξεκινά μια σχέση πραγματικά θυελλώδης: χωρίζουν και ξανασιμίζουν πολλές φορές, οι αντιπαραθέσεις τους είναι τέτοιας έντασης και συχνότητας που σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να χαρακτηριστούν «ερωτικά καυγαδάκια». Οι χαρακτήρες τους μοιάζουν αταίριαστοι και το μίγμα που δημιουργούν είναι εκρηκτικό. Παρόλα αυτά, παντρεύονται το Νοέμβρη του 1986, μα ούτε κι ο έγγαμος βίος συμβάλλει στην εξομάλυνση των διαφορών τους. Το αντίθετο μάλιστα.

Εκείνη είναι όμορφη και της αρέσει να βγαίνει και να διασκεδάζει, ενίοτε και να φλερτάρει, ενώ εκείνος είναι πιο κλειστός τύπος, που θέλει, όμως, να την εξουσιάζει κι οι τσακωμοί τους αρχίζουν να γίνονται εντονότεροι και να ξεπερνούν τα όρια. Μάρτυρες τον είδαν να την κακομεταχειρίζεται στην πλατεία του Αγίου Νικολάου και γνωστοί τους κατέθεσαν ότι ο Φραντζής νοσηλεύτηκε στο ΚΑΤ μετά από «συζυγική συμπλοκή», όπου χτύπησε το πόδι του και κυκλοφορούσε για ένα διάστημα με πατερίτσες.

Το βράδυ της 24ης Ιουνίου 1987 επιστρέφουν μετά από διασκέδαση προς στο σπίτι τους, στην οδό Νεμέσεως 21, στα Κάτω Πατήσια. Η Ζωή θέλει να συνεχίσουν την έξοδό τους, ο Παναγιώτης διαφωνεί και μόλις περνάνε την πόρτα, ξεσπάει ο τελευταίος - και μεγαλύτερος - καυγάς. Η σύζυγός του με αφορμή τη διαφωνία τους, ξέσπασε σε βρισιές, του επιτέθηκε και

προσπάθησε να τον χτυπήσει, εκείνος βγήκε εκτός εαυτού όταν άκουσε τη Ζωή να τον αποκαλεί «ανίκανο», της όρμησε, την απώθησε βίαια και σύμφωνα με τον ίδιο: «Κάποια στιγμή την έσπρωξα καθώς παλεύαμε και έπεσε με το πίσω μέρος του κεφαλιού της στην κάτω γωνιά του κρεβατιού. Έμεινε ακίνητη. Όταν άρχισα να συνέρχομαι από την έξαλλη κατάσταση που βρισκόμουν, τα έχασα, δεν ήξερα τι να κάνω. Για μισή ώρα την έβλεπα και την ξανάβλεπα έχοντας τα λογικά μου τελείως χαμένα. Κανένας δεν θα πίστευε ότι πέθανε επάνω στον καβγά». Σύμφωνα με την άλλη -κι επικρατέστερη- εκδοχή που κατέθεσε ο αρμόδιος ιατροδικαστής η Ζωή είχε στραγγαλιστεί!

Στα αμέσως επόμενα λεπτά της εσωτερικής συναισθηματικής σύγκρουσης το ένστικτο της αυτοσυντήρησης τελικά επικράτησε των τύψεων που τον κατέκλυζαν κι έτσι, αντί να παραδοθεί, αποφάσισε να συγκαλύψει το έγκλημα. Αν και βρισκόταν σε κατάσταση πανικού, η ευφυΐα του συνέβαλε στην κατάστρωση ενός πλάνου εξαφάνισης των ιχνών της πράξης του, το οποίο εκ των προτέρων έμοιαζε να διαθέτει αρκετές πιθανότητες να αποβεί θετικό για το σκοπό του. Με τα όσα ακολούθησαν ο Φραντζής έμελλε να γράψει το όνομά του σε περίοπτη θέση στα ελληνικά αστυνομικά χρονικά.

Μετέφερε το πτώμα της γυναίκας του στη μπανιέρα και με σύνεργα ένα κρητικό μαχαιράκι - σουβενίρ και ένα σφυρί το τεμάχιζε από τις 03.30 μέχρι τις 07.00 σε 16 κομμάτια... Πολλές φορές κατά τη διάρκεια της αιματηρής διαδικασίας σταμάτησε κι έκανε εμετό, ενώ έκλαιγε συνέχεια. Το κεφάλι το έκοψε από το λαιμό, για να εξαφανιστούν τα ίχνη του στραγγαλισμού σύμφωνα με τον ιατροδικαστή, το χάράκωσε σε πολλά σημεία και αφαίρεσε τα μάτια, ώστε η γυναίκα που λάτρεψε παθολογικά να καταστεί μη αναγνωρίσιμη και σχεδόν άμορφη μάζα κρέατος. Τοποθέτησε τα κομμάτια σε πλαστικές σακκούλες, τα φόρτωσε στο αυτοκίνητό του και τα πέταξε σε διάφορους γειτονικούς κάδους απορριμμάτων.

Το σχέδιο, όσο περνούσε η ώρα, του φαινόταν πραγματοποιήσιμο. Τα απορριματοφόρα του Δήμου θα πολτοποιούσαν άμεσα τα μέλη και θα τα μετέφεραν σύντομα στη χωματερή. Κατόπιν ο ίδιος θα δήλωνε στην αστυνομία την εξαφάνιση της συζύγου του και πιθανότατα άλλη μια μυστηριώδης ανεξιχνίαστη υπόθεση θα είχε προστεθεί στο αρχείο της Αστυνομίας, όπως συνέβη και σε τόσες άλλες περιπτώσεις. Από την άλλη, ακόμα κι αν με κάποιο τρόπο ανακαλύπτονταν τα ανθρώπινα μέλη πριν την περισυλλογή από τα απορριματοφόρα, η πιθανότητα αναγνώρισης του πτώματος ήταν εξαιρετικά μικρή. Ας μην ξεχνάμε ότι βρισκόμαστε στο έτος 1987, όπου πολύ λίγοι άνθρωποι καταλάβαιναν τί σημαίνει D.N.A.!

Το πρωινό της 25ης Ιουνίου ο συλλέκτης Κώστας Βουζίκης ψάχνοντας στους κάδους της ίδιας περιοχής για γραμματόσημα σε φακέλους αλληλογραφίας ανακάλυψε τη μια από τις σακκούλες, ειδοποίησε έντρομος την αστυνομία και σύντομα είχε, πλέον, συμπληρωθεί ολόκληρο το φρικιαστικό παζλ του κορμιού της Ζωής, το όνομα της οποίας παρέμενε ακόμα άγνωστο στις αρχές. Πράγματι το κεφάλι της, που βρέθηκε στον κάδο που βρισκόταν στη γωνία των οδών Πιπίνου και Αχαρνών, ήταν τόσο κακοποιημένο, που τα φυσιολογικά χαρακτηριστικά δεν ξεχώριζαν ούτε κατ' ελάχιστο.

Το ελάχιστο, όμως, εκείνο στοιχείο που θα οδηγούσε την αστυνομία στη διαλεύκανση του εγκλήματος και στον Παναγιώτη Φραντζή εν τέλει βρέθηκε κι δεν ήταν άλλο, παρά ένα κομματάκι χαρτί. Μια ματωμένη απόδειξη αγοράς από το κρεοπωλείο του Αναστασίου Δριμούση. Αν δεν είχε βρεθεί αυτό το στοιχείο σε μια από τις πλαστικές σακκούλες, ίσως σε αυτό το τεύχος η στήλη να αναφερόταν σε κάποια άλλη υπόθεση και το όνομα "Φραντζής" να μην είχε καμιά εγκληματο(ολογ)ική προέκταση σήμερα. Η ημερομηνία και η ώρα της αγοράς αναγράφονταν καθαρά και ο κρεοπώλης θυμήθηκε έναν έναν τους πελάτες που πέρασαν από το κατάστημά του τη συγκεκριμένη ημέρα, αφού είχε παρέλθει διάστημα μόνο μιας εβδομάδας. Μεταξύ αυτών κι ο

δράστης, ο οποίος πρόλαβε και παραδόθηκε στις αρχές το ίδιο απόγευμα.

Στο δικαστήριο ο κατηγορούμενος αρνείται πεισματικά την εκδοχή του ιατροδικαστή περί στραγγαλισμού κι επιμένει ότι η Ζωή χτύπησε στο κεφάλι πέφτοντας από το σπρώξιμό του και πέθανε ακαριαία από εγκεφαλική κάκωση. Δικαιολογείται για τα όσα ακολούθησαν λέγοντας ότι μόλις κατάλαβε τι είχε γίνει κυριεύθηκε από πανικό και δεν ήξερε τί έκανε: «Δεν την σκότωσα εγώ. Χτύπησε πάνω στον καβγά. Ό,τι έγινε μετά, το έκανα για να εξαφανίσω το πτώμα, γιατί πανικοβλήθηκα και φοβήθηκα»! Ο ιατροδικαστής είναι κάθετος και η έκθεσή του αναφέρει ρητά και με σαφήνεια ότι στους πνεύμονες του θύματος διαπιστώθηκαν ασφυκτικά φαινόμενα. Ο Εισαγγελέας στην αγόρευσή του εξαντλεί κάθε σκληρότητα και υποστηρίζει ότι κανένα ζώο του ζωικού βασιλείου δεν θα έκανε τέτοιο έγκλημα!

Σύμφωνα με τον ψυχίατρο Μανώλη Μυλωνάκη, τα εγκλήματα πάθους εκτελούνται από άτομα με συνείδηση "πυρπολημένη" και συμπεριφορά "χειραγωγημένη" από επιθετικό μονοϊδεασμό. Δεν συμπεριλαμβάνονται στους αυτουργούς εγκλημάτων πάθους οι επαγγελματίες φονιάδες και οι κάθε λογής ψυχανώμαλοι. Δεν θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται ακόμη οι παρανοϊκοί που ενήργησαν σύμφωνα με τις ανάγκες του παραληρήματος της αρρώστιας τους. Επομένως τα εγκλήματα πάθους πραγματοποιούνται από άτομα που ως και το προηγούμενο δευτερόλεπτο ήταν ανώτερα πάσης υποψίας. Οι πιθανότητες εμπλοκής σε έγκλημα πάθους μικραίνουν όσο ανεβαίνουμε τη μορφωτική και την πολιτιστική κλίμακα, αλλά κανένα επίπεδο, ακόμη και το υψηλότερο, δεν μπορεί να αποκλείσει την πιθανότητα διάπραξης ενός τέτοιου εγκλήματος.

Ο Φραντζής την 1η Οκτωβρίου 1988 καταδικάζεται για ανθρωποκτονία από πρόθεση ιδιαζόντως απεχθή από δράστη ιδιαίτερα επικίνδυνο, καθώς και για περιύβριση νεκρού σε ποινή ισόβιας κάθειρξης και φυλάκισης 2 ετών (μειοψήφησαν δύο δικαστές, οι οποίοι συντάχθηκαν με την άποψη του

Εισαγγελέα, που ζήτησε την ποινή του θανάτου) και οδηγείται στη Δικαστική Φυλακή Κορυδαλλού. Άσκησε έφεση, η οποία εκδικάστηκε το 1991 και απορρίφθηκε ως ανυποστήρικτη, αφού ο Φραντζής δεν παρουσιάστηκε στο δικαστήριο, καθώς νοσηλευόταν στο νοσοκομείο της φυλακής με γαστρορραγία. Οι δικηγόροι του ζητούν αναβολή, όμως η ιατροδικαστική έκθεση που προσκομίζεται στο δικαστήριο αναφέρει ότι ο Φραντζής αρνήθηκε να εξεταστεί στο νοσοκομείο κι έτσι η έφεση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη.

Μετά το 1997 εκμεταλλευόμενος τη νομοθετική ρύθμιση περί εκπαιδευτικών αδειών των κρατουμένων, συνεχίζει τις σπουδές του και παρακολουθεί μαθήματα στην ΑΣΟΕΕ για να ολοκληρώσει τις σπουδές του στα οικονομικά και να πάρει πτυχίο. Η συναναστροφή του αφήνει μάλιστα θετικές εντυπώσεις σε αρκετούς συμφοιτητές του, οι περισσότεροι από τους οποίους, κατά πάσα πιθανότητα, δεν ήξεραν την ιστορία του. Το Σεπτέμβριο του 2003 αιτείται την υφ' όρον απόλυσή του, όμως το αρμόδιο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών έχει διαφορετική γνώμη και εκδίδει απορριπτική απόφαση. Το ίδιο συμβαίνει άλλες δύο φορές το 2004 και το 2005. ΣΗΜΕΡΑ είναι ιδιοκτήτης σούπερ μάρκετ, έχει την δικιά του οικογένεια και επίσης γράφει μουσική.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΔΑΓΚΛΗ

Αντώνης Δαγκλής

Ο δολοφόνος των ιερόδουλων. «Έβλεπα τη μητέρα μου στο πρόσωπο των ιερόδουλων. Νόμιζα πως σκότωνα εκείνη»...

Τον Οκτώβριο του 1995 ένα άγριο έγκλημα κυριαρχούσε στις πρώτες σελίδες των εφημερίδων. Στην Εθνική οδό Αθηνών - Λαμίας, κοντά στα διόδια της Τραγάνας εντοπίστηκε το άψυχο σώμα της 29χρονης ιερόδουλης Ελένης Παναγιωτοπούλου. Η κατάσταση του πτώματος σόκαρε τους αξιωματικούς της αστυνομίας και σκόρπισε τον τρόμο στις πιάτσες των ιερόδουλων. Ο δολοφόνος αφού στραγγάλισε, όπως απεφάνθη ο ιατροδικαστής, την κοπέλα, αφαίρεσε τα σπλάχνα της, έκοψε τις Θηλές από το στήθος της και στο τέλος την τεμάχισε. Οι αρχές δεν κατάφεραν να εντοπίσουν τον δράστη και δύο μήνες μετά, ανήμερα των Χριστουγέννων, βρέθηκε δεύτερο πτώμα. Το θύμα ήταν και πάλι μια ιερόδουλη, η 26χρονη Αθηνά Λαζάρου. Αιτία θανάτου και πάλι ο στραγγαλισμός. Το πτώμα, που βρέθηκε τυχαία σε ένα στενό του Βοτανικού από περαστικούς, δεν ήταν κακοποιημένο όσο το πρώτο, αλλά οι αρχές κατέληξαν πως είχαν να αντιμετωπίσουν ένα μανιακό και κατά συρροή δολοφόνο....

Οι ανακρίσεις και η σύλληψη του δολοφόνου...

Από τις ανακρίσεις αποδείχτηκε ότι ο δράστης είχε αποπειραθεί να στραγγαλίσει τουλάχιστον άλλες πέντε ιερόδουλες, που γλίτωσαν την τελευταία στιγμή. Μία από τις κοπέλες που είχε προσπαθήσει να σκοτώσει, η

Βρετανή Αν Χάμσον, περιέγραψε την περιπέτειά της: «Με πήρε από την Σόλωνος και με το φορτηγάκι με οδήγησε σε ένα ερημικό μέρος, κοντά στο Μοναστηράκι. Έσφιξε γύρω από το λαιμό μου ένα σκοινί και με ανάγκασε να του κάνω στοματικό έρωτα. Εκείνη την ώρα μου είπε πως «όλες οι πούτάνες πρέπει να πεθάνουν». Του εξήγησα πως εγώ δεν ήμουν μία κοινή γυναίκα και πως ήμουν αναγκασμένη να κάνω αυτή τη δουλειά γιατί ήθελα να μαζέψω χρήματα για το εισιτήριο της επιστροφής στην πατρίδα μου. Τότε εκείνος μου είπε: 'Καλά, φύγε. Αλλά να προσέχεις'. Και με το ίδιο φορτηγάκι με γύρισε στη Σόλωνος»....

Σύμφωνα με τις μαρτυρίες, ο άντρας που αναζητούσε η αστυνομία, χρησιμοποιούσε ένα λευκό φορτηγάκι μάρκας Βολκσβάγκεν. Αυτό το στοιχείο οδήγησε τελικά στη σύλληψη του, μετά από παρακολούθηση, στις 21 Ιανουαρίου του 1996. Ο δολοφόνος ήταν ο 22χρονος Αντώνης Δαγκλής. Μέσα στο φορτηγό βρέθηκε ένα στρώμα από αφρολέξ, που χρησιμοποιούσε για τις συνευρέσεις με τις κοπέλες πριν τις δολοφονήσει. Βρήκαν ακόμη ένα κουτί με εργαλεία και ένα χειροποίητο σταυρό, που ανήκε στο πρώτο θύμα. Τα στοιχεία ήταν αρκετά για τους αστυνομικούς, αλλά η ομολογία τεκμηρίωσε την υπόθεση. Ο Δαγκλής δεν είχε προλάβει να σκοτώσει άλλη κοπέλα, στο διάστημα που μεσολάβησε από το δεύτερο του έγκλημα έως τη σύλληψή του, αλλά ομολόγησε πως είχε διαπράξει άλλη μία δολοφονία τον Οκτώβριο του 1992. Θύμα του ήταν μια ιερόδουλη, τα στοιχεία της οποίας δεν βρέθηκαν ποτέ. Η δολοφονία ήταν σχεδόν ίδια με τις άλλες δύο. Ο δράστης ανέφερε πως στραγγάλισε την κοπέλα, κατά τη διάρκεια της ερωτικής επαφής τους και στη συνέχεια την τεμάχισε και σκόρπισε τα κομμάτια σε διάφορα σημεία της Αθήνας....

Τα παιδικά τραύματα του Δαγκλή...

Το παρελθόν του Αντώνη Δαγκλή και τα δύσκολα παιδικά του χρόνια επιβεβαίωσαν τις υποψίες. Γεννήθηκε το 1974 στην Κοκκινιά της Νίκαιας και μεγάλωσε με πολλές στερήσεις, ωστόσο αυτό που τον σημάδεψε ανεπανόρθωτα ήταν η βία που δεχόταν ο ίδιος, η μητέρα και ο αδελφός του, από τον πατέρα του. Η κακοποίηση σταμάτησε όταν ο Αντώνης ήταν 12 ετών, όχι γιατί ο πατέρας του συμμορφώθηκε, αλλά γιατί έφυγε από τη ζωή, αφήνοντας την οικογένεια μόνο χρέη και ψυχολογικά τραύματα. Τα οικονομικά προβλήματα της οικογένειας ανάγκασαν τον νεαρό να εγκαταλείψει το σχολείο και να εργαστεί ως οδηγός σε μια εταιρία. ...

Στα 16 του συνελήφθη και καταδικάστηκε για αποπλάνηση ανήλικης. Λόγω της ηλικίας του, οδηγήθηκε στο αναμορφωτήριο, όπου εξέτισε ποινή έξι μηνών. Το διάστημα εκείνο, η μητέρα του αναγκάστηκε να πιάσει δουλειά σε ένα κακόφημο μπαρ, γεγονός που όπως αποδείχτηκε αργότερα, έπαιξε τον πιο καταλυτικό ρόλο στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς του. Ο Δαγκλής έμαθε για τη δουλειά της μητέρας του από ένα γείτονα και έσπευσε να επιβεβαιώσει την πληροφορία, με αποτέλεσμα να τη δει με τα ίδια του τα μάτια, την ώρα της ερωτικής επαφής με ένα «πελάτη». Η εικόνα του δημιούργησε αποστροφή, το έβαλε στα πόδια και πήγε στο ξενοδοχείο όπου έμενε, καθώς το σπίτι τους είχε κατασχεθεί. Η μητέρα του τον ακολούθησε και μάταια προσπάθησε να τον πείσει ότι δεν είχε άλλη επιλογή. Για τον Αντώνη ήταν ήδη αργά. Η ζημιά στην ψυχοσύνθεσή του είχε γίνει. Στην ανάκριση είπε: «Έβλεπα τη μητέρα μου στο πρόσωπο των ιερόδουλων. Κάθε φορά νόμιζα πως σκότωνα εκείνη»....

Η διάγνωση των γιατρών και η δίκη του δολοφόνου ...

Η διάγνωση των γιατρών και η δίκη του δολοφόνου Η δίκη του Αντώνη Δαγκλή έγινε τον Ιανουάριο του 1997. Οι ψυχίατροι που τον εξέτασαν κατέληξαν στο ότι δεν έπασχε από καμία ψυχική νόσο και του διέγνωσαν μόνο τη σεξουαλική διαστροφή. Ο δράστης δεν είχε το ακαταλόγιστο, γεγονός που οδήγησε στην κατηγορηματική καταδίκη του. Η ετυμηγορία ήταν δεκατρείς φορές ισόβια. Ήταν η μεγαλύτερη ποινή που είχε επιβληθεί σε ελληνικό δικαστήριο μετά την κατάργηση της θανατικής ποινής. Κατά τη

*διάρκεια της δίκης ο Δαγκλής ανέφερε πως είχε συγχωρήσει τη μητέρα του,
ενώ εκείνη προσπαθούσε να κερδίσει τον οίκτο των δημοσιογράφων...*

ΥΠΟΘΕΣΗ "ΜΑΥΡΗ ΧΗΡΑ"

«μαύρη χήρα»

Η Δικαιοσύνη μίλησε και η «γυναίκα - αράχνη» καταδικάστηκε ομόφωνα σε ισόβια κάθειρξη για τη **δολοφονία** του επιχειρηματία **Τάσου Τσαγκαρόπουλου** 42 χρόνων.

Το Δικαστήριο της επέβαλε ακόμα ποινή φυλάκισης τρεισήμισι ετών, κρίνοντας την ένοχη για τα αδικήματα της οπλοχρησίας, οπλοφορίας και της κατοχής πλαστού εγγράφου.

Αθώς κρίθηκε ομόφωνα ο συγκατηγορούμενος της Νίκος Καλογέρης στον οποίο είχε «φορτώσει» το φόνο...

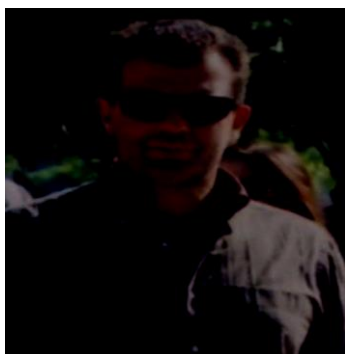
Η Ευαγγελία Ζιάγκα όλο αυτό τον καιρό βρισκόταν προφυλακισμένη με πολυετείς καταδίκες ερήμην της για δεκάδες απάτες που είχε διαπράξει με θύματα κυρίως ηλικιωμένους, από τους οποίους αποσπούσε τους κόπους μιας ζωής, καθώς και **περιουσίες**.

Το «Τούνελ» που με τη μεθοδική και συστηματική έρευνα του οδήγησε στη σύλληψη της «μαύρης χήρας», παρουσίασε καρέ- καρέ τις αποκαλύψεις που έφερε στο φως. **Τη δολοφονία του Τάσου Τσαγκαρόπουλου, τον τάφο του στο υπόγειο μιας βίλας που κατοικούσε οικογένεια, τα πολλά πρόσωπα της «γυναίκας-αράχνης» και τη σύλληψη της.**

Το «Τούνελ» είχε ερευνήσει την εξαφάνιση του επιχειρηματία Τάσου Τσαγκαρόπουλου 42 χρόνων, που χάθηκε το Μάιο του 2009. Σχεδόν δύο μήνες μετά και με τη βοήθεια των τηλεθεατών, κατάφερε να εντοπίσει το αυτοκίνητο με το οποίο εξαφανίστηκε. Το άσπρο Ρενό Κανγκού βρέθηκε κατά τη διάρκεια της εκπομπής εγκαταλειμμένο σε κεντρικό σημείο του Αιγίου. Τότε κανείς δεν μπορούσε να πει με σιγουριά ποιος το άφησε εκεί. Η έρευνα της εκπομπής εστιάστηκε αμέσως στη συγκεκριμένη περιοχή, αφού και το στίγμα του κινητού του τηλεφώνου, είχε δοθεί από το Διακοπτό που βρίσκεται σε κοντινή απόσταση.

Τηλεθεατής είχε δει το αυτοκίνητο του Τσαγκαρόπουλου παρκαρισμένο έξω από μία πολυτελή μεζονέτα στο Διακοπτό. Το σπίτι νοίκιαζε μια πλούσια Ελληνοαμερικανίδα, όπως εμφανιζόταν τότε η **Ευαγγελία Ζιάγκα**, που εξαφανίστηκε αμέσως μόλις το «Τούνελ» εντόπισε το αυτοκίνητο. Πριν όμως, είχε φροντίσει να κάνει κάποιες εργασίες στο τζακούζι! Τα στοιχεία αυτά αξιολογήθηκαν κατάλληλα από την Εισαγγελέα που διέταξε έρευνα.

Μόλις ανακαλύφθηκε το πτώμα του επιχειρηματία τσιμεντωμένο στο τζακούζι, οι νέοι ένοικοι του σπιτιού δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι ζούσαν με έναν τάφο κάτω από τα πόδια τους. Η «μαύρη χήρα» βρισκόταν στη Λούτσα στο σπίτι του νέου της θύματος... Όταν τα ξημερώματα έσβησαν τα φώτα στο «Τούνελ», η Ευαγγελία Ζιάγκα που παρακολουθούσε την εκπομπή, προσπάθησε να διαφύγει. Οι αστυνομικοί είχαν περικυκλώσει το σπίτι. Συνελήφθη και ομολόγησε το συγερρό έγκλημα που διέπραξε.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ

Η δολοφονία του εραστή της κόρης του, μπροστά σε όλη την οικογένεια, όταν αυτός του ζήτησε να λύσουν την παρεξήγηση ...

Ο τραγουδοποιός Άκης Πάνου ήθελε από μικρή ηλικία να γίνει πατέρας. Τον Μάιο του 1978, η σύζυγός του Άννα έφερε στον κόσμο το πρώτο τους παιδί. Την **Ελευθερία**. Η χαρά του Πάνου όταν αγκάλιασε για πρώτη φορά την κόρη του, ήταν απεριγράπτη. Δεν μπορούσε με τίποτα να φανταστεί, ότι λίγα χρόνια μετά θα γινόταν φονιάς για χάρη της. Το χρονικό της δολοφονίας Ο Άκης Πάνου ήταν ένας παραδοσιακός οικογενειάρχης. Μεγάλωνε την κόρη του, Ελευθερία, και τα τρία της αδέρφια, με τις αυστηρές, «σπαρτιατικές αρχές», με τις οποίες είχε μεγαλώσει και ο ίδιος. Όσο η Ελευθερία ήταν μικρή, όλα πήγαιναν καλά και η σχέση με τον πατέρα της, ήταν άψογη. Όταν η κόρη του μπήκε στην εφηβεία, άρχισαν τα προβλήματα. ...

Ένα βράδυ, η 19χρονη πια Ελευθερία, εξαφανίστηκε από το σπίτι, αναγκάζοντας τον πατέρα της, που γενικά απέφευγε τη δημοσιότητα, να βγει στην τηλεόραση με τις πιτζάμες και να την αναζητά απεγνωσμένα. Αν και ο Πάνου μιλούσε για απαγωγή, όλοι πίστευαν, πως ήξερε, που βρισκόταν η κόρη του. Έτσι, όταν αμέσως μετά την εκπομπή, η μικρή του τηλεφώνησε, επιβεβαιώθηκαν οι υποψίες του. Η κόρη του είχε εγκαταλείψει την οικογένειά της και βρισκόταν στο σπίτι του αγαπημένου της, **Σωτήρη Γιαλαμά**. Στο άκουσμα της είδησης, ο συνθέτης έγινε έξαλλος. Για τις δικές του αυστηρές αρχές, η πράξη της κόρης του ήταν **ασυγχώρητη**. Όφειλε να έχει την άδειά του και αν δεν την έδινε, όφειλε να υπακούσει. Αυτό ήταν το φυσιολογικό για τον Άκη Πάνου και το απολύτως απαράδεκτο για την κόρη του. Λίγο αργότερα, λάδι στη φωτιά έριξε η εμφάνιση του συντρόφου της Ελευθερίας στην τηλεόραση. Ο Γιαλαμάς εμφανίστηκε με γυρισμένη την πλάτη, για να απαντήσει στις κατηγορίες του προσβεβλημένου πατέρα. «Ο πατέρας της πιστεύει ότι είμαι μπράβος και η μητέρα της δεν με θέλει, γιατί είμαι ακόμα σε διάσταση με την πρώην σύζυγο και υπάρχει ένα παιδί» είπε, εκνευρίζοντας ακόμα περισσότερο τον Πάνου. Τελικά η 19χρονη Ελευθερία Πάνου επέστρεψε στην οικογένειά της, αλλά δεν διέκοψε της σχέση της με τον 30χρονο Σωτήρη....

Η δολοφονία...

Η δολοφονία Οι σχέσεις της Ελευθερίας με τον πατέρα της έχουν πλέον διαταραχτεί ανεπανόρθωτα, αλλά οι δυο τους προσπαθούν να κρατήσουν μια ισορροπία μεταξύ τους. Μια αναπάντεχη επίσκεψη του Γιαλαμά στο σπίτι της οικογένειας, θα αποβεί μοιραία. Την 1η Αυγούστου του 1997, ο Σωτήρης επισκέφθηκε τον Πάνου, στο σπίτι του στην Ξάνθη, με στόχο να λήξει η παρεξήγηση. Πίστευε ότι θα μπορούσαν να τα βρουν σαν άνδρες και να πείσει τον Πάνου για τις ειλικρινείς προθέσεις του. Ο συνθέτης όμως, εγκλωβισμένος στις αξίες μιας άλλης εποχής ξεπέρασε τα όρια, ακόμη και

των δικών του αρχών. Έχασε την ψυχραιμία του και ερμήνευσε με ένα δικό του υπερβολικό τρόπο την κίνηση του Γιαλαμά. Θεώρησε μεγάλη προσβολή την εμφάνιση του «αγαπητικού» της κόρης του, μέσα στο ίδιο του το σπίτι. Αποφάσισε να λύσει το ζήτημα με τον δικό του κώδικα τιμής. Άρπαξε το 45αρι που κρατούσε σαν ενθύμιο από το Ναυτικό και πυροβόλησε θανάσιμα, τρεις φορές, τον Γιαλαμά. Μάλιστα, η μία σφαίρα βρήκε το θύμα στο πρόσωπο. Μάρτυρες της συνάντησης, που κατέληξε σε τραγωδία, ήταν η γυναίκα, η κόρη, αλλά και ο μικρός γιος του Πάνου....

Διαβάστε όλο το άρθρο: <http://www.mixanitouxronou.gr/akis-panou-i-dolofonia-tou-erasti-tis-koris-tou-brosta-se-oli-tin-ikogenia-otan-aftos-tou-zitise-na-lisoun-tin-parexigisi/>

πατέρας

ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΑΝΤΕΛΗ ΚΑΖΑΚΟΥ

Ο Παντελής Καζάκος στα 23 του δολοφόνησε 2 μετανάστες και τραυμάτισε άλλους εφτά και έκανε το πιο μαζικό ρατσιστικό έγκλημα στην Ελλάδα. Τον Οκτώβρη του '99 ο 23χρονος Παντελής Καζάκος, υπάλληλος της ΕΡΤ, είχε βγει το βράδυ και πυροβόλησε όποιον μετανάστη τύχαινε να βρει μπροστά του. Το αποτέλεσμα ήταν 2 νεκροί και 7 τραυματίες μερικοί εκ των οποίων έχουν μόνιμα προβλήματα υγείας εξαιτίας των πυροβολισμών. Καταδικάστηκε σε δις ισόβια και 25 χρόνια κάθειρξη. Μεταξουργείο, Βάθης, Ψυρρή, Εξάρχεια, Ομόνοια ήταν οι περιοχές που βγήκε παγανιά ο 23χρονος Παντελής Καζάκος. Σκότωνε από τις 9 το βράδυ ως τις 4 το πρωί όποιον ξένο

έβρισκε μπροστά του. Μάρτυρας στην τελευταία επίθεση του Καζάκου, ήταν ο 22χρονος ναυτικός Απ. Αποστόλου από τον Πειραιά: «Τριγύριζα στην Ομόνοια, τον συνάντησα στις 4 και μου είπε να τον ακολουθήσω για να δω πώς εκτελούνται οι μυστικές αποστολές. Κατηφορίσαμε προς την Πειραιώς. Συναντήσαμε έναν ξένο μελαψό. Τον ακολουθήσαμε λίγο και μου λέει "κοίτα τώρα". Εβγαλε τότε το πιστόλι και του έριξε τρεις».

ΥΠΟΘΕΣΗ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΣΕΧΙΔΗ

Στις 19 και 20 Μαΐου 1996, ο 24χρονος φοιτητής Νομικής, Θεόφιλος Σεχίδης, σκοτώνει τον πατέρα, τη μητέρα, την αδελφή, το θείο και τη γιαγιά του στον Λιμένα Θάσου. Στη συνέχεια, τεμαχίζει τα πτώματα -εκτός από αυτό του θείου του- και τα μεταφέρει σε σακούλες στη χωματερή της Καβάλας. "Ήταν άρρωστοι και ήθελα να τους λυτρώσω", ήταν η βασική δήλωση του δράστη που έπαιζαν τα κανάλια στην εισαγωγή του για το 'έγκλημα που έχει συγκλονίσει το πανελλήνιο'. Ο Σεχίδης είπε κι άλλα. "Ήθελαν να με βγάλουν από τη μέση και πρόλαβα να τους σκοτώσω πρώτος. Υπήρχε συνωμοσία σε βάρος μου. Βρισκόμουν εν αμύνη. Μου έκαναν ψυχολογικό πόλεμο επειδή ήξερα ότι ήμουν άλλης μάνας παιδί. Τους ξέκανα, για να μην με ξεκάνουν". Ο Σεχίδης μονοπώλησε το ενδιαφέρον των media με

την άκρως εμπορική -τότε και πάντα- σχιζοειδή του προσωπικότητα και τα ευρήματα της αστυνομίας που γέμιζαν δελτία ολόκληρα.

ΠΗΓΕΣ :

<http://www.mixanitouxronou.gr/akis-panou-i-dolofonia-tou-erasti-tis-koris-tou-brosta-se-oli-tin-ikogenia-otan-aftos-tou-zitise-nalisoun-tin-parexigisi/>

<http://www.newsit.gr/egklhma/Ta-13-stygera-egklimata-poy-syntaraksan-tin-Ellada-to-2013/259574>